

Nejvýznamnější představitelé českého klasicismu

Josef Mysliveček (1737 Praha – 1781 Řím)

Il divino Boemo – božský Čech /il dyvíno boémo/

Syn bohatého pražského měšťana a mlynáře, absolvoval studia na gymnáziu a na universitě filosofii a literaturu, studoval hru na housle, varhany a hudební kompozici, vyučil se mlynářem, břeňnovský opat mu zaplatil cestu do Itálie, kam odjel natrvalo r. 1763. V Itálii zažívá velké úspěchy, proslavil se svými operami. W. A. Mozart Myslivečka velmi obdivoval, několikrát se setkali, stali se přáteli. Zlom v jeho kariéře přinesla nemoc syfilis, na kterou také se znetvořeným obličejem zemřel zcela osamocený a chudý.

František Xaver Dušek (1731 Chotěborky u Jaroměře – 1799 Praha)

Hudební skladatel, pedagog, klavírní virtuos. Spřátelil se s W. A. Mozartem, kterého hostil se svou manželkou Josefinou při Mozartově pobytu v Praze na Bertramce. Duškova manželka Josefina byla vynikající operní pěvkyní.

Jakub Jan Ryba (1765 Přeštice u Plzně – 1815 Rožmitál pod Třemšínem)

Učitel v Rožmitále pod Třemšínem. Denně musel zakoušet příkoří místních farářů, panských úředníků a nevědomých rodičů školních dětí. Tyto nekonečné zápasy a starost o ekonomické zázemí rodiny ho dohnaly k dobrovolné smrti.

Česká mše vánoční – je napsána jako rozmluva pastýřů, kteří se chystají na cestu do Betléma, vzdát čest narozenému Kristovi, který leží v jesličkách. Hudba je blízká lidové písni, je radostná, svěží, kouzlí před posluchači idylu starosvětských Vánoc s osvětleným venkovským kostelíkem, sněhovými závěsemi a mrazivou oblohou plnou hvězdiček. Neodmyslitelně patří k Vánocům.

Jan Václav Stamic (1717 Německý (Havlíčkův) Brod – 1757 Německo Manheim)

Rodina Stamiců pocházela ze Slovinska z Mariboru. Skladatelův dědeček přišel do Čech a usadil se v Pardubicích.

Stamicovy skladby mají bohatě propracovanou dynamiku, mohutná crescenda (zesilování) a decrescenda (zeslabování), kontrasty – piano x forte. Do orchestru zařazoval dechové nástroje, zejména lesní rohy.

Jan Václav Stich (1746 Žehušice – 1803 Praha) /stych/

Známý pod pseudonymem **Giovanni Punto**, pseudonym je italským překladem zkomoleniny jeho jména (steh = italsky punto) /džovany punto/

Syn kočího a poddaného na žehušickém panství hraběte Jana Thuna (Žehušice – u Brna).

U hraběte Thuna hrál ve dvorní kapele na lesní roh, byl také přinucen sloužit jako livrejovaný sluha. To se Stichovi nelíbilo, proto ze služeb hraběte Thuna tajně uprchl. Když se Thun o jeho útěku dozvěděl, najal špehy, aby Sticha našli a vyrazili mu jeho přední zuby, aby už nikdy nemohl hrát na lesní roh. Hrabě Thun netušil, že Giovanni Punto, který získával velkou slávu, byl vlastně Stich. Na svých turné po Evropě se Stich setkal s W. A. Mozartem, koncertoval s L. v. Beethovenem, který pro něj zkomponoval sonátu pro lesní roh a klavír.

Na svých turné po Evropě se Stich setkal s W. A. Mozartem, koncertoval s L. v. Beethovenem, který pro něj zkomponoval sonátu pro lesní roh a klavír.